

RAZGOVOR S FRA JOSIPOM VUKOJEM, NOVIM ŽUPNIKOM I GWARDIJANOM ŽUPE SVETOG PETRA APOSTOLA U CERNIKU

FRANJEVAC NA SLUŽBI LJUDIMA

Odlukom provincijala Hrvatske franjevačke provincije Svetog Ćirila i Metoda, pater Josip Vukoja iz Kozari Boka premješten je u župu svetog Petra apostola u Cerniku, za župnika i gvardijana. Pater Josip, tridesetdevet godišnji svećenik, srdačan i nasmijan, kako kaže, došao je služiti ljudima, družiti se s mladima i širiti Radosnu vijest.

Recite nam nešto ukratko o sebi i što Vas je navelo na franjevački i svećenički poziv?

Rođen sam 1975. Nakon završene osnovne škole u Đurđenovcu krenuo sam u sjemenište. Tijekom osnovne škole interesirao sam se kakvo bih zanimanje izabrao. Maštao sam da postanem automehaničar, a moj tata je želio da postanem policajac. Početkom rata tu ideju je brzo napustio. S bratom sam pohađao duhovne vježbe kod isusovca u Zagrebu, na Fratrovcu i kod naših franjevaca u Samoboru, u budućoj Kući susreta Tabor.

Dok sam boravio u Samoboru tijekom svibnja 1990. godine, sa mnom su bila i dva Cerničanina, pa smo tada odlučili da ćemo se u rujnu vidjeti u samostanu, u sjemeništu. Tako je i bilo. Jedan

Interview: fra Josip Vukoja

Autor Ksenija Lipičanin
02. rujna 2014.

od njih je bio Vjekoslav Lazić, koji je zaređen, a drugi Leonard Kovačević. Nakon četiri godine završio sam Nadbiskupsku klasičnu gimnaziju u Zagrebu. 1995. godinu novicijata proveo sam na Trsatu, do akcije "Oluja" i oslobođenja Knina, kada smo davali prve zavjete. Nakon toga studirao sam na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u trajanju od šest godina.

2001. godine zaređen sam za svećenika. Kao đakon sam šestu, pastoralnu godinu proveo u Vukovaru. Nakon mlade mise, kao mladomisnik, prvu godinu svećeništva proveo sam u Vukovaru i u Borovu Naselju, gdje je tada bio fra Ante Perković. Nakon toga proveo sam u Cerniku tri godine, kao župni vikar, dok je župnik i gvardijan bio fra Josip Grubišić. Poslije Cernika proveo sam šest godina u Čakovcu i tri godine u Zagrebu, u Kozari Boku. Iz Kozari Boka su me naši poglavari ove godine poslali za župnika i gvardijana ponovo u Cernik.

Kakva je bila reakcija okoline i obitelji na Vaš odabir za svećenički poziv?

Tata nije bio od onih pobožnjakovića koji su neprestano u crkvi, što nije ni danas, pa je tu bilo raznih podbadanja od tatinih prijatelja, ali sve je to prošlo. On je odabir moga poziva vrlo rado prihvatio, čak ga je to vrlo ganulo kao i moju mamu. Mogu reći da nije bilo nikakvih problema s odlaskom u sjemenište, ali je trebalo puno rada, ustrajnosti i strpljenja da se sve to završi i dođe do svećeništva.

Koji Vam je najveći izazov u svećeničkom i redovničkom životu ?

Mi fratri jesmo manja braća. To znači da nisam pozvan da nekome zapovijedam već da služim. Najveći izazov je to, da u koju god župu dođemo, da budemo na raspolaganju ljudima i da ljudi ono što trebaju dobiju od nas u onoj mjeri koliko to crkveni propisi dopuštaju. To je prvo i najvažnije.

Interview: fra Josip Vukoja

Autor Ksenija Lipičanin
02. rujna 2014.

